

HET FOUTE DICTEE

Wie **hand-en-spandiensten** verleent aan een **familie-event** als het onderhavige moet soms met **kunst- en vliegwerk** en wat **hocus pocus** een steekhoudend verhaal – dat kan een **sob-, inside** of andersoortige story zijn – opstellen. Nu 29 oktober en dus **Wereldspaar**dag met de snelheid van een **hazewindhondenrace** naderbij komt, leek het de **bullenbijters** van dit nietszeggende **jury'tje** – kijk ze daar trouwens eens zitten, de voor uw terechte klachten hoogmoedige **dovejutt**en, de **sadomasochistische cerberussen** die het lef, de **guts**, niet hebben om zelf aan een dictee mee te doen, maar die straks wel een staande ovatie van u in ontvangst willen nemen – welnu, het leek die links van mij zittende **rondomlelijken** daar een goed idee om u mee terug te nemen naar de **kokendhete** hittegolf van afgelopen augustus. Alsof u vanavond al niet genoeg zult zweten.

Toen in die maand zelfs de **quelea's** (er waren enkele duizenden exemplaren van deze Afrikaanse **savannemus** met de typische **ingénuekapsels** ter afkoeling naar hier **geëmigreed**) **gasjewijne** als versgebakken **sukadelappen** van de daken van onze **hans-en-grietjehuizen** begonnen te vallen, drong het ook tot de **diehards** van de klimaatontkenning door dat er iets aan de hand is.

Een in het **Schwyzerdütsch** schrijvende journaliste over de **Tweede Wereldoorlog** (vooral over **U-boten, stuka's** en in haar vrije tijd ook over de **fischer-tropschsynthese**) die al langer beweerde dat de problematiek geen **ver-van-mijn-bedshow** is, poneerde een interessante theorie. 'Onze planeet is ziek, ze is een **adenoïdenlijdst**er, heeft koorts. Daarom wordt ze warmer en warmer. Die koorts is trouwens beslist geen **derdendaagse**,' voegde ze er in enkele **amphigouris** (zoals **criticasters** van haar geschriften ze soms betitelden) aan toe. 'Daarbij moet u mij ook niet neerzetten als een of ander **tepeltje taptemelk**,' bitste ze er als **predicatie**, uit **dépit**, nog achteraan. 'Dat ben ik pertinent niet. Ik ben voorwaar, **dixit** mijn moeder, een **doddige sjokkel**.'

Nu goed, dit allemaal **terzijde**. Deze dame dus schreef de organisatie van dit evenement aan met de volgende **kip-of-eivraag**: 'Wat was er eerder? Het dictee of de klimaatverandering?' We bekeken haar **CO₂-neutraal** gestuurde, digitale **bellerophonsbrief** met hoog opgetrokken **brauwen**. We lazen verder. 'U laat kandidaten uit **Schubbekutteveen**, Afgelegerije en **Verweggistan** met de auto naar uw locatie komen – **want TEE's** laat staan vergelijkbare internationale **eurocitytreinen** hebt u in uw achtergestelde landsdeel nooit gehad – om ze vervolgens kilo's **oudhollands** met liters inkt te laten volpennen in een aftandse **lokaliteit** die op een normale donderdagavond gesloten zou zijn. U **verknabust** er kortom maar op los met de cv op tweeëntwintig graden Celsius, de **elektra** overal ingeschakeld en met weinig duurzame **A.O.C.'s, spa's** of **porto flips** na afloop, schaamt u zich potverdrie niet?!'

We zouden ons meer schamen als we zoöfiële **ukeleleleraars** of scrupuleloze **prozachelers** zouden zijn, maar goed, we hadden de hint van de **punaisepisster** begrepen. 'Advies? Advies!' **breedde** ze ons op Twitter zoals **scheepssmeden** met hun zeis doen. '**Anno dazumal** hebben jullie de deelnemers **geënuêteerd**, remember? Volgend jaar weer een dictee of niet, was jullie vraag. Een **pageintje** toch, mag ik hopen? Je vraagt toch ook niet

aan een **moneymaker** of hij de **CAC-40** wil afschaffen, aan een **keel-, neus- en oorarts** of hij alleen nog **monofile** hechtingen wil gebruiken of aan **skûtsjeschippers** of eigenaren van **ketchjes** om alle vaarwegen te dempen? Natuurlijk was de uitkomst een **Noord-Koreaanse** 100%. Een betere vraag ware geweest: “Het milieu redden of volgend jaar opnieuw een dictee?” Ons **geretweete** antwoord loog er niet om. ‘**Hoogedelachtbaar Damepje,**’ schreven we uit één mond, ‘we voelen ons dicteegewijs voor de voormelde, gloeiend hete augustusmaand geen **sikkepitje** verantwoordelijk. Igor hier’ – we zonden een **jpegje** van hem mee – ‘reist driemaal per jaar **trans-Atlantisch**. Ik, Marc, die u waarschijnlijk als een **krabbezak** of **neanderthaler** zult betitelen, verslind minstens twee **wagyu’s** per jaar. Wat maakt een dicteetje meer of minder dan nog uit? Tabee daar, op uw smeltende gletsjer.’

We hebben van de dame niets meer gehoord. Conclusie? Doen waar het internet soms voor lijkt uitgevonden – schelden – helpt. Dus graag tot volgend jaar, wanneer we dit dictee vliedschaamteloos zullen organiseren in een **Curaçaos** all-inhotel. De bibliotheek betaalt uw reiskosten.